

Sommerferie 2009 – Ukraine

Dag/dato	Beskrivelse
Mandag d. 15-06 Hotel "NTON", Shevchenko, 16, Shevchenko Ave., 79005, L'viv, Ukraine	<p>Afg. Przemysl i Polen kl. 10.15</p> <p>Vi besluttede at køre de 6 km ud til grænsen til Ukraine, for at se hvor mange biler der holdt i kø. Der var to køer, en lang en med mange biler og en anden hvor der holdt en bil. Jeg kørte hen bag den ene bil og håbede på at det var den rigtige kø. Efter 50 minutters venten blev vi vinket frem og det er meget hurtigt! Vi fik ved grænsen vekslet vores Zloty til ukrainske Grivna. Vejen fra grænsen til L'viv var ikke god, men heller ikke det værste vi har prøvet. Det værste var de meget høje bump der var ved ind –og udkørsel af de små byer. Vi havde jo vores mountainbikes bag på, så vi lå lidt lavt. Vi havde på forhånd udset os et hotel (via nettet), som vi ville prøve at finde uden nogen bykort og vha. de højere magter fandt vi det ret hurtigt. Vejene inde i L'viv er meget dårlige så 20-30km/t er hastigheden. Vi fik checket in på hotel "NTON" kl. 12.30, men ukrainsk tid kl. 13.30. Vores værelse var en ren suite, et dobbeltværelse med stue, soveværelse og stort badeværelse. Der var TV, elkoger og køleskab. I restauranten var der trådløst netværk. Vores værelse kostede 329kr/nat med morgenmad, dejligt billigt. Efter vi havde spist frokost (medbragte madpakker) gik vi ved 16-tiden de ca. 6 km ind til centrum af byen (L'viv). Vi gik lidt rundt og så på det hele, for at få et indtryk af byen. Vi fik 2 ostemadder, 1 vand og 1 stor øl på en restaurant for 11kr. Derefter skulle vi lige finde Turist Informationen, men det var ikke så let (de kyrilliske bogstaver) og da vi endelig fandt det, havde de ingen brochure. Vi tog sporvognen hjem pris=0,70kr/person. Vi skulle med linje 7, men kom til at tage 7A, så vi fik en rundtur i byen, men den flinke konduktør fortalte os hvor vi skulle stige af og hvor vi skulle gå hen for at komme med linje 7. Vi kom hjem til hotellet ved 20.30-tiden og gik ned i restauranten og spiste 2 x kylling med grøntsager, 1 vand og 2 store øl, det kostede i alt 46 kr. Mens vi sad i restauranten, ringede jeg til min søster Lis i Tyskland for at ønske tillykke</p>

	med fødselsdagen. Vi fik ligeledes chattet med Lena og skrevet mail til Jimi og Anette.
Tirsdag d. 16-06 Hotel "NTON", Shevchenko, 16, Shevchenko Ave., 79005, L'viv, Ukraine	Var nede i restauranten og spise morgenmad kl. 8, men desværre var der kommet en busfuld polakker, så der var trængsel ved tag selv bordene. Vi tog vores mad med ud i den dejlige gårdhave. Efter morgenmaden tog vi linje 7 (sporvogn) ind til byen ved 11-tiden. Vi gik rundt og så på kirker og museer indtil kl. 15.30 kun afbrudt af lidt frokost ved 13-tiden. Vi fik pølser + pommes frites (ligner os ikke at spise sådan noget, men vi kunne jo ikke læse spisekortet) med salat og dejligt krydderi, 1 vand og 1 stor øl for tilsammen 47 kr. Vi var hjemme igen ved 16-tiden og derefter stod den på kaffe og indkøbt kage. Aftensmaden i restauranten bestod af en slags Gullasch i en lerkrukke + rødvin (81 kr.) i alt 137 kr. lidt dyrt pga. vinen
Onsdag d. 17-06 Hotel "NTON", L'viv	I dag var der ikke så mange til morgenmaden og det var dejligt. Vi tog igen ved 11-tiden ind til byen med linje 7. Vores mål var Frilandsmuseet i Shevchenkivsky Park, men "vores" linje 7 kørte et helt andet sted hen end vi havde forventet og først efter adskillige kilometers gang (ca. 1 time), lykkedes det Lisbeth at finde et gadenavn på et af vores 3 bykort. Vi gik derefter et stykke tilbage hvor vi var kommet fra med sporvognen og Kai fik fat i en Taxa, som kørte os til Frilandsmuseet (omkring 45 kr. for en Taxa næsten på tværs af L'viv. Der var lidt problemer med at få en Taxa, de 2 første Taxaer kørte hastigt bort, når Kai sagde hvor vi skulle hen, men det viste sig at være fordi de troede at han sagde politi. Da han fik fat i den 3. Taxa sagde Kai ikke navnet, men viste det til chaufføren og da Kai så sagde navnet fortalte han at hvis det blev udtalt forkert, lød det som politi. Frilandsmuseet var meget interessant og vi gik rundt der i 2 timer. Der var mange gamle træhuse- og kirker, som var samlet fra store dele af Ukraine. Fra Frilandsmuseet gik vi ned mod byen og tog sporvogn linje 2 ind til centrum. Vi var meget heldige med vejret, for mens vi sad i sporvognen, regnede det meget kraftigt, men da vi nåede ind til centrum af L'viv holdt det oppe med at regne. Priserne er generelt lave her i Ukraine for ex. koster en stor bakke jordbær 4,90 kr. Vi fik vekslet lidt Euro, købt lidt brød til køreturen i morgen,

	<p>spiste lidt pizza inden vi tog 7'eren hjem til hotellet. Vi var hjemme ved 17-tiden og gik så småt og pakkede lidt samme, så vi var klar til at køre videre til byen Chernivtsi i det sydvestlige Ukraine. Gik kl. 20 ned i restauranten for at spise og i dag fik vi kylling, 1 vand, 2 øl, is + frugt for i alt 47 kr., ja det er sgu' billigt her, hvis man fravælger rødvin. Mens vi ventede på maden, fik vi lige skypet med Lena og fik at vide det var gået godt med hendes eksamen.</p>
<p>Torsdag d. 18-06</p> <p>Hotel "Cheremosh", 13- a, Komarov str., Chernivtsi, Moldova</p>	<p>Afg. L'viv kl. 9.05</p> <p>Vi havde set på kortet hvordan vi skulle komme ud af byen og videre til Chervivtsi, det så ret simpelt ud, men et er hvordan det står på vores kort, noget andet er hvordan vejene i virkeligheden går. Vi kørte rundt i omkring 1 time og 45 minutter inden vi fandt ud det rigtige sted. Fra L'viv til Chernivtsi var der mange små byer vi skulle igennem, så det tog lang tid. Desuden var vejene som forventet heller ikke særlig gode. Vi var igen heldige med vejret omkring 25°C og næsten ingen skyer. Der var det meste af strækningen i dag store landbrugsområder og mange steder hvor udsigten var meget flot. Vi kom til Chervivtsi ved 16-tiden og skulle nu blot finde vores hotel, som vi havde set på nettet. Men da vi forgæves havde ledt efter hotel "Cheremosh" i over en time måtte vi finde en alternativ løsning. Kai gik derfor hen til en Taxa og vha. fagter og engelsk (som han ikke forstod) lykkedes det Kai at forklare situationen og da chaufføren så hotellet i vores bog forstod han. Taxaen kørte derefter foran og ledte vej til hotellet. Vi havde aldrig fundet det selv, kunne vi nu se. Chaufføren fik sine penge (19 kr.) og fortalte også Kai hvordan vi næste morgen skulle køre ud af byen for at komme til Moldova. Her er lige et par forklaringer på hvorfor vi ikke kunde finde hotellet: 1) Vi havde kun navn og adresse på hotellet skrevet med vores bogstaver, men ikke med kyrilliske bogstaver. 2) Vi havde ingen bykort over Chervivtsi, som har omkring 250.000 indbyggere (år 2001). 3) Alle gadenavne står kun med kyrilliske bogstaver. 4) Der var meget tæt trafik. 5) Vejene inde i byen er meget dårlige. Vi fik checket in på hotellet ved 18-tiden. Vi havde valgt dette hotel fordi der var bevogtet parkering. Der var en flot udsigt fra vores værelse på 9. etage. Det endte med at vi spiste</p>

	<p>aftensmad på et pizzeria, fordi vi ikke kunne finde andet passende. De gjorde sig meget umage med at tale engelsk, men det endte med at foregå mere på tegnsprog end engelsk.</p>
Fredag d. 19-06	<p>Afg. Chervivtsi kl. 9.30</p> <p>Vi gentog "succesen" med ikke at kunne finde ud af byen fra L'viv. Kai havde ellers fået forklaret vejen af taxachaufføren og det var ganske nemt. Til højre ved hotellet, til venstre ved første store vej, til højre ved næste store vej og derefter ligeud og så bare følge skiltene mod Chisinau i Moldova. Men problemet var bare at inde i byen var der ingen skilte, de kom først i udkanten af byen. Vi var lige nede og vende tæt på grænsen til Rumænien, men det var jo grænsen til Moldova vi søgte. Efter ca. 1 times kørsel var vi på rette vej mod Moldova. Vi var dog flere gange i tvivl om det var den rigtige vej og da vi var ca. 5km fra grænsen til Moldova stoppede Kai bilen og gik hen og spurgte nogle der stod ved et busstoppested om vi var på rette vej og det var vi heldigvis. Vi var lidt spændt på hvor lang tid det ville tage at komme over, men det tog kun 1 time, så det var ikke så galt. Kai talte engelsk med en af de unge toldere, som fortalte at han havde været i både Århus og København. Ved grænsen var folk meget interesseret i vores mountainbikes og vi fik indøvet et lille trick, som vi brugte ved en del grænseovergange. Hvis tolderne bad os om at åbne for vores tagboks, skyndte Lisbeth sig ud og lagde vores mountainbikes på Thule cykelholderen ned og åbnede bagdøren. Alle toldere var så begejstret for vores Thule cykelholder, at de helt glemte at se vores tagboks, som jeg derfor ikke åbnede. Vi havde foruden at den var låst også spændebånd på for at forhindre at boksen åbnede når vi kørte.</p>